

ZRANĚNÝ MISTR

Takže, Martine, nakonec šla KTM k ledu?

Jak už jsme řešili spolu minule, největší problém jsou u KTM díly a nesmyslné dodací lhůty, tak jsem přesedlal na Yamahu. Mám ale ještě v plánu jednání s dovozcem KTM o podpoře, tak jako to mají třeba enduráci. Jestli to nedopadne, tak pojedu příští sezonu Yamahu, kterou jsem už teď jel dva závody.

Jak se ti na Yamaze jelo?

Byl jsem celkem spokojený, i když některé

věci nejsou nic moc. Třeba motoricky je ta mašina mnohem slabší, třeba v Březové mi dost chyběl výkon, ale jízdní vlastnosti jsou dost podobné. Jediné, co mi vadí, je, že Yamaha moc nebrzdí, u KTM jsou na předku čtyřpístky, tady ne. Komponenty jsem použil stejné jako u KTM všechno od ASP Group, která mě podporuje, takže to nebylo špatný. Mám tam už teď závodní řídicí jednotku a výfuk Brother, tak už to jede líp.

Právě ses vrátil z Ameriky, jak tam bylo?

Martin Fox Liška letos obhájil titul ve čtyřistapadesátkách. Bavili jsme se spolu v létě o tom, jak se jede na nových tlumičích a mašině, i o tom, že ani mistr nemá u nás na různých ustlano. Od té doby se pár věcí změnilo a kromě toho, že je Fox zase mistrem republiky, tak navrch jede jinou mašinu. K rozhovoru navíc přišel s ortézou na pravém rameni.

Měl jsem domluvené, že tam koupíme mašinu a že pojedu závod, měl jsem přislíbenou i podporu a servisní zázemí. Pak se měla odvézt mašina sem. Jenže jsem se před tím zranil, tak to odpadlo a jel jsem se na závody jenom podívat.

Jaké byly závody z tvého pohledu?

Masakr. Srovnání pohledem sice klame, ale v nejrychlejší třídě téhle zhruba druhé ligy, kde jelo patnáct jezdců, si myslím, že bych jezdil tak kolem desátého místa. Jsou tam úplně jiné tratě, skáče se daleko a nízko, jsou tam trojskoky, vlny, co se skáčou na třikrát, to se u nás nikde nejede. Taky se tam jezdí tobogány vysoké tak tři metry, do kterých se čtyřkolka celá opře. Moc se tam nejedí smykem, spíš to jezdci oprou do tobogánu, to se u nás vůbec nejede. Ani se tam nejede tak dlouho – 15 minut, ale je to taková střelba, že bych měl s fyzickou co dělat. A závody tam mají obrovskou podporu, každá značka přiveze svůj kamion s díly. Co mě ale překvapilo, že tam nemají na závodech záchranku, volají je, až když se něco stane...

Co to tvoje zranění, jak se to stalo?

Jel jsem jeden závod v Německu, tam jsem měl docela drsnou bouračku (týpek mě přeskočil na lavici, dopadl na moje přední kolo a poslal v kotrmelcích z desetimetrového kopce dolů) a od té doby mě bolelo rameno. Pak jsem trénoval fyzickou na kole na downhillu a zase jsem na to rameno spadl a pak už to začalo bolet dost. Jel jsem s tím ale ještě jeden mistrák (a vyhrál), myslel jsem, že to bude v pohodě.

Ale nebylo a pak už jsem si zašel k doktorovi a ten zjistil, že tam mám utrhané vazy a musím na operaci. Tak jsem šel pod kudlu a zdrátovali mi ty kosti v rameni. Za pár dní už ale začnu rehabilitovat.

Hustý. Jak vidíš příští rok? Jedeš mistrák?

Náš mistrák bude určitě na prvním místě už kvůli reklamě a partnerům. Nepojedu už italský mistrák, je to strašně daleko a stálo to hromadu peněz, ale příští rok bych chtěl jet v Německu a rád bych se taky svezl na Evropě, když to bude rozumně v dosahu. Pak mám v plánu jet s Prskym dvanáctihodinovku Pont de Vaux zase za

podpory ASP Group. Rád bych se svezl i na Touquetu.

Čeká tě zimní příprava, jak bude vypadat?

Teď čekám, až se mi zahojí ruka, a pak začnu, už je nejvyšší čas. Vrchol přípravy bude tak někdy koncem ledna. Nejdřív posilka na fyzickou a na konci hlavně hodně jezdit, tím člověk získá nejmíc. Přes zimu budu hodně lyžovat a běžkařit, jedu zase na soustředění s fotbalistama, pak squash nebo plavání.

Tak se brzy uzdrav a držím palce.

Text: Dan Pejzl
Foto: Jan Jasanský, Petr Fedko